

DOKUMENT O ČLENSTVÍ VE SBORU APOŠTOLSKÉ CÍRKVE V KOPŘIVNICI

*Vy však jste 'rod vyvolený, královské kněžstvo,
národ svatý, lid náležející Bohu',
abyste hlásali mocné skutky toho,
kdo vás povolal ze tmy
do svého podivuhodného světla.*

(1P 2:9)

Apoštolská církev, sbor Kopřivnice
Bezručova 929
742 21 Kopřivnice

telefon: 605 485 703 (pastor sboru)
e-mail: sbor@ackoprivnice.cz
web: <http://www.ackoprivnice.cz>

POTŘEBUJEŠ BÝT NĚKDE DOMA

Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí. Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. Všech se zmocnila bázeň, neboť skrze apoštoly se stalo mnoho zázraků a znamení. Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval. Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem. Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse.

(Skutky apoštolské 2:41-47)

Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině. Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu; v něm jste i vy společně budováni v duchovní příbytek Boží.

(List Efezským 2:19-22)

Vy jste tělo Kristovo, a každý z vás je jedním z jeho údů.

(1. list Korintským 12:27)

Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.

(Matoušovo evangelium 18:20)

Církev (což znamená shromáždění věřících) je v Písmu nazývána Boží rodinou, tělem Kristovým, Božím chrámem, duchovním příbytkem Božím. Žádné Boží dítě nemůže dlouho žít mimo tento příbytek. Bez společenství by bylo jako dítě bez rodiny, bez domova, jako ruka bez těla – jako polínko vytažené z ohně by brzy zhaslo. Proto potřebuješ být někde doma.

To, že člověk uvěří, je pouze začátek, konečným cílem a záměrem křesťanského života je duchovní zralost. Prostředky k růstu k této zralosti pochází od Boha – Bůh je vkládá do konkrétních společenství jako dary Ducha svatého.

A toto jsou jeho dary: jedny povolal za apoštoly, jiné za proroky, jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele, aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby – k budování Kristova těla, až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti.

(list Efezským 4:11-13)

Všichni pak jako části těla Kristova v jednotě a souladu tvoříme toto tělo, jehož hlavou je sám Ježíš Kristus. Vzájemnou službou pak všichni rosteme do Kristovy podoby – jak říká Bible. To je i důvod, proč v křesťanském sboru nenalezneš dokonalost a bezchybnost. Ale nalezněš prostředí, kde budeš moci spolu s ostatními překonávat nedostatky a k dokonalosti směřovat.

Budme pravdiví v lásce, at' ve všem dorůstáme v Krista. On je hlava, z něho roste celé tělo, pevně spojené klouby navzájem se podpírajícími, a buduje se v lásce podle toho, jak je každé části dáno.

(list Efezským 4:15-16)

Pokud vnímáš, že tvým duchovním domovem je sbor Apoštolské církve v Kopřivnici, budeme rádi, když se k našemu společenství připojíš.

Některé podstatné informace o našem sboru nalezněš na následujících stránkách.

vedoucí sboru v Kopřivnici

O NAŠEM SBORU

Kdo jsme

Jsme křesťané = jsme společenstvím lidí, kteří věří v Ježíše Krista a učí se jej následovat.

Kam patříme

Věříme, že církev tvoří všichni znovuzrození lidé (ti kteří uvěřili, činili pokání, dali se pokřtít a přijali Ducha svatého), ať jsou členy jakéhokoliv křesťanského sboru nebo denominace na celém světě, kteří vyznávají Ježíše Krista podle pravdy Písma svatého. Tito lidé spolu tvoří Boží církev obecnou, přičemž žijí v jednotlivých místních společenstvích, sborech, nebo farnostech. Co se týče naší příslušnosti ke konkrétní církvi, jsme součástí Apoštolské církve v České republice.

Historie sboru

Koncem roku 1995 začal v našem městě misijně pracovat sbor Apoštolské církve z Českého Těšína. Během této práce uvěřilo několik místních lidí. Postupně jsme se rozrůstali, až zde dne 16.9.1999 vznikl samostatný sbor Apoštolské církve. Od roku 2002 máme i vlastní budovu.

Charakter sboru

Věříme, že pravá zbožnost a přítomnost Ducha svatého se v životě věřících projevuje prostou praktickou láskou, úctou a vděčností Bohu, službou lidem, radostí a proměnou charakteru, a ne vnějšími náboženskými znaky. V souladu s tím jsou i naše bohoslužby srozumitelné a prosté.

V čem vidíme své poslání

Své poslání vidíme v tom, co řekl Ježíš: „*Já jsem přišel, abych hledal a zachránil, co zahynulo.*“ A také: „*Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen.*“

Pán Ježíš Kristus přišel odpustit lidem jejich hříchy, naplnit smysl jejich života a dát jim dar věčného života – všem, kteří v něj uvěří. Důvodem Ježíšova příchodu, ukřižování, smrti i vzkříšení, je zachránit lidi. Proto neexistuje větší poslání a důležitější úkol, než zvěstovat evangelium, milovat lidi tak jako On a žít ke slávě Boží.

Proč se scházíme

Scházíme se ke společnému uctívání Boha, kázání slova Božího, vyučování, modlitbám, večeři Páně – protože chceme plnit Boží vůli, vyjádřit mu vděčnost a posilovat se ve víře.

O Apoštolské církvi

Apoštolská církev je jednou z protestantských církví, řadí se k letničnímu hnutí. Spolupracuje s jinými církvemi, náleží ke společenství evangelikálních církví ve světě a je členem Ekumenické rady církví v ČR.

Apoštolská církev v České republice působí na základě registrace podle Zákona o církvích. Byla povolena a řádně zaregistrována usnesením vlády č.20 ze dne 25.1.1989. Z oficiálního pohledu se tedy jedná o církev mladou. O povolení však usilovala již desítky let předtím.

Za měřítko víry a křesťanského života přijímá Apoštolská církev Písmo svaté (Bibli). Navazuje na učení Ježíše Krista a apoštolů.

Z mezinárodního hlediska je Apoštolská církev součástí celosvětového letničního hnutí, které je sdruženo ve Světové letniční konferenci (World Pentecostal Conference) a v rámci Evropy v Evropské letniční společenství (Pentecostal European Fellowship).

O letničním hnutí v církvi

Letniční hnutí vzniklo jako hnutí duchovní obnovy v církvi na počátku 20. století a dnes čítá přes 300 miliónů lidí. Mnohým věřícím přineslo živý vztah s Bohem a návrat k Písmu svatému (Bibli). Protože v době vzniku tzv. Letničního hnutí byla v církvi opomíjena role Ducha svatého, kladlo toto hnutí ve svém učení i praxi důraz na osobu Ducha svatého a jeho působení v životě jednotlivce i církve. Věříme a jsme rovněž svědky, že Duch svatý, který byl seslán na věřící v den Letnic, což bylo počátkem Kristovy církve na zemi před dvěma tisíci lety, působí dodnes ve stejné moci jako na počátku církve.

ČEMU VĚŘÍME

Ve své víře navazujeme na Apoštolské vyznání víry:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vystoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Věříme,

... že Bible – Písmo svaté – je jediným, Bohem inspirovaným, neomylným, autoritativním a uceleným Slovem Božím, a že je jediným měřítkem naší víry a činů.

[Mt 5:17-19; Zj 22:18-20; 2Tm 3:16]

... že je jeden Bůh, věčně existující v osobách jako Bůh Otec, Syn a Duch svatý, že je Stvořitelem nebe i země, celého vesmíru a veškerého života.

[Iz 44:6; Ž 90:2; 1J 5:20; Žd 1.kap.; 2K 3:17; Mt 28:19; Zj 4:11]

... v božství našeho Pána Ježíše Krista, jeho narození z Marie panny, jeho bezhříšné lidství a dokonalý život, ve věčnou postačitelnost jeho smírcí a zástupné smrti na kříži, v jeho zmrtnýchvstání v těle, v jeho nanebevstoupení na pravici Boha Otce, v jeho budoucí osobní opětovný příchod na tuto zem v moci a slávě k soudu živých i mrtvých.

[1J 5:20; Mt 1:18-25; 1P 2:21-22; Ř 5:6-8; 1K 15:1-8; L 24:36-43; Mk 16:19; Sk 1:9-11; Mt 24:29-31; 2Tm 4:1]

... že mimo Ježíše Krista v nikom jiném není spásy, není pod nebem jiného jména zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.

[Sk 4:12; J 14:6]

... že ospravedlnění je Božím skutkem ve prospěch věřícího, a to jediné zásluhou oběti Ježíše Krista; že pokání a víra v očišťující moc krve Ježíše Krista je jediným způsobem, jak můžeme být očištěni od hříchu, a že znovuzrození z Ducha svatého je naprosto nezbytné pro osobní spasení.

[Ř 3:22-25; Ga 2:21; Ef 2:8-9; 1P 1:18-19; J 3:1-7]

... v Kristovo panství nad církví. Ve vykonávání křesťanského křtu věřících ponořením do vody, který je nedílnou součástí odpuštění hříchů. A ve slavení památky Večeře Páně, přijímáním chleba a vína, jako aktu smlouvy mezi Bohem a námi.

[Ef 1:20-23; Mt 28:19; Mk 16:15-16; Sk 2:38; 1P 3:21; L 22:14-20; 1K 11:23-26]

... ve druhý příchod Pána Ježíše Krista na tuto zem a v uchvácení církve vstříc Pánu Ježíši při jeho druhém příchodu.

[1Te 4:15-18]

... ve vzkříšení vykoupených k věčnému životu v Boží přítomnosti, a vzkříšení nespasených pro věčné zatracení v ohnivém jezeře.

[J 5:25-30; Zj 20:11-Zj 21:4]

... v posvěcující moc Ducha svatého, jehož přebývání v nás způsobuje, že jsme uschopněni žít svatým životem.

[Ř 8:1-17]

... v dar Ducha, křest v Duchu svatém, jímž je křesťan zmocněn k plnění Božích záměrů na zemi. Že Duch svatý je dán věřícím, kteří o něj prosí, a že působí stále ve stejné moci jako na počátku církve. Že Duch svatý působí lásku a nadpřirozená obdarování, uzdravuje nemocné, vysvobozuje ze svázaností (narkomanie, alkoholismus, a duchovní svázanosti).

[Sk 2:4; Mk 1:8; Sk 2:38-39; L 24:49; L 11:13; Ga 5:22-23; Ř 5:5; 1K 12:4-11; Mk 16:17-18; 1K 14:1]

FUNGOVÁNÍ SBORU

Vedení a struktura sboru

Podle Písma jsou zodpovědní lidé v církvi ustanovováni do služby s modlitbou, v Boží bázni a vzkládáním rukou [Sk 13:3; Sk 6:6; 1Tm 4:14]. Ve správném případě se to děje na Boží pokyn nebo s Božím ujištěním [1Tm 5:22]. To ukazuje na to, že nad těmito věcmi bdí Bůh [Ř 13:1-2]. Člověk ustanovený do služby přijímá zodpovědnost a pravomoc k rozhodování a důvěru sboru – tyto tři věci jsou vzájemně neoddělitelné. Úkolem každého takto ustanoveného služebníka je uvědomovat si svoji zodpovědnost a jednat v Boží bázni ku prospěchu ostatních [Jk 3:1; F 2:3-4]. Úkolem společenství věřících je ctít ustanovené autority [1Te 5:12-13], podřídit se jejich vedení [Žd 13:17] a být jim oporou [Ga 6:6].

1. Za vedení sboru zodpovídají pastoři sboru (pastor a druhý pastor) a starší sboru, kteří spolu tvoří radu starších.
2. Ve sboru jsou zřízeny různé služby za konkrétním účelem (služba dětem, sociální činnost, evangelizace, správa budovy a majetku sboru, hudební skupina, ...). Každá služba má svého vedoucího (ti se zodpovídají vedení sboru).
3. Důležité správní záležitosti a rozhodnutí, která mají vážnější dopad na všechny jednotlivce, spadají pod pravomoc sborového shromáždění.

Sborové shromáždění

1. Sborové shromáždění je shromáždění řádných členů sboru.
2. Sborové shromáždění se koná minimálně jednou ročně, nebo je svoláno podle potřeby pastorem, případně radou starších.
3. Sborovému shromáždění přísluší právo:
 - a) Potvrzovat pastora a druhého pastora, členy rady starších a diakony.
 - b) Hlasovat o případném odvolání pastora, druhého pastora, člena rady starších či diakona (jde-li o pastora nebo druhého pastora, musí být k tomuto sborovému shromáždění přizván senior oblasti, který toto shromáždění také povede).
 - c) Schvalovat a odvolávat revizory účtů.
 - d) Schvalovat rozpočet, závěrečné účty a majetkoprávní změny sboru.
 - e) Účastnit se rozhodování ve věcech, které mu k rozhodnutí předloží vedení sboru.
4. Sborové shromáždění je schopno usnášet se za přítomnosti nadpoloviční většiny všech členů sboru, kteří mají hlasovací právo (řádni členové ve věku od 18 let). Nesejde-li se potřebný počet členů v určené době, koná se sborové shromáždění o půl hodiny později s týmž programem a je schopno usnášet se při každém počtu členů (to platí mimo případy schvalování a odvolání pastora, druhého pastora nebo člena rady starších). Při hlasování rozhoduje nadpoloviční většina hlasů.

Prostředky a majetek sboru

Finance jsou nedílnou součástí pozemského života, jak jednotlivců, tak i církve. Jsou jednou z věcí, které nás Písmo učí moudře spravovat. Proto jsou v našem sboru věci veřejnou, o které přemýšlíme bez platonických předsudků, rozumně a prakticky.

Z dobrovolných příspěvků členů sboru je pečováno o lidi ve službě evangelia (služebníky sboru na plný nebo částečný úvazek a misionáře) a lidi v nouzi, je z nich také hrazen provoz, fungování a aktivity sboru.

Co se týče placených služebníků, chápeme, že Boží služebníci nepracují pro mzdu [J 10:12-13], přijímáme však od Boha morální povinnost se o ně postarat [Ga 6:6; 1K 9:13-14]. O výši měsíční mzdy rozhoduje tzv. platová komise sboru. Její nezávislost je zajištěna těmito pravidly: 1. volí se losem 2. je schvalována sborovým shromážděním 3. jejím členem nemůže být žádný placený služebník ani nikdo z jeho rodiny.

Veškeré dávání vnímáme jako výsadu a oběť k uctění Pána [Mk 12:41-44]. Také věříme, že Bůh odměňuje štědrost [L 6:38]. Dávání Bohu vnímáme jako výsadu a projev křesťanské svobody od hříchu a ne jako tíživou povinnost (Bůh není uctěn tím, co dáváme z povinnosti, ale tím, co dáváme ze srdce). Ať je tedy dávání v našem sboru projevem štědrého, vděčného a dobrého srdce. [2K 9:7; Ex 35:5,22,29]

Důvěřujeme v to, že každý zbožný člověk ve sboru vidí, že podílet se na společných vydáních je morální. Co se týče výše příspěvku, je to věcí osobního rozhodnutí každého člena. Pravdou je, že náš sbor dnes funguje, pracuje a rozvíjí se díky tomu, že se většina lidí rozhodla dávat tzv. desátek (desetinu svých příjmů). Díky desátkům dobře fungoval již starozákonní Boží lid – Izrael, který měl tuto povinnost v Božím zákoně [Lv 27:30; Mal 3:8-10]. V Novém zákoně není desátek uzákoněn, ale spoléhá se na lásku, která je lepším naplněním Božího zákona [Mt 22:37-40].

Součástí křesťanova dávání není jen přispívání na běh církve, ale prokazování dobra a milosrdenství potřebným – to je však soukromým posláním každého z nás [Mt 5:42]. Sbor se těchto věcí dotýká jen okrajově občasnými účelovými sbírkami na konkrétní potřeby.

ČLENSTVÍ VE SBORU APOŠTOLSKÉ CÍRKVE V KOPŘIVNICI

*A právě tak, když bylo po večeři, vzal kalich a řekl:
"Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá."
(L 22:20)*

Patřit živému Bohu je smlouva, závazek, zodpovědnost – není to jen flirt. Tímto způsobem pojmáme i členství v našem sboru. Sbor vnímáme jako rodinu víry spojenou závaznými vztahy. Věříme, že láska a věrnost a zodpovědnost jsou od sebe vzájemně neoddělitelné.

Rovněž věříme, že členství ve společenství, které je svým okolím vnímáno jako církev, v sobě nese i velikou zodpovědnost za životy ztracených. Naše životy vypovídají o Bohu často více, než naše slova, proto je zodpovědný život církve pro naše okolí také otázkou věčného života nebo věčné smrti [Ř 2:22-24; 2P 2:2].

Proto chápeme připojení se k církvi jako závazek a smluvní vztah, v němž člověk vyjadřuje svou touhu po opravdovosti, v níž o něco jde. Věříme, že člověk s čistým srdcem a motivy bude následujícím větám rozumět a nebude mít problém vyjádřit své „ano“. Rovněž věříme, že vztah, v němž si člověk uvědomuje zodpovědnost, má mnohem větší hodnotu, než nic neříkající přihláška do nějaké zájmové skupiny. Také chceme být „průhledným“ a bezpečným společenstvím, které nejedná na základě nevyslovených pravidel.

O tom, kdo a jak se může stát členem našeho sboru, jaká práva a výsady může užívat, jaký závazek činí a jak může být členství ukončeno, je stručně shrnuto v několika následujících bodech:

A. Členem sboru se na základě svého svobodného rozhodnutí stává každý, kdo splňuje tyto podmínky:

1. Vyznává osobní víru v Boha a Ježíše Krista jako svého Spasitele a Pána, přijal odpuštění hříchů, v jeho životě jsou zřejmé důkazy Biblického znovuzrození (odvrácení se od vlastního hříšného života podle měřítek Písma svatého), a byl pokřtěn. [1K 15:1-4; J 3:3-8; Sk 2:37-40; Ř 10:9; Mk 16:16]
2. Má 15 a více let (uchazeči mladší 15-ti let se mohou stát členy se souhlasem zákonného zástupce).
3. Byl obeznámen s vyznáním víry, charakterem sboru, právy, výsadami a závazky člena sboru a souhlasí s nimi.
4. Podal písemnou přihlášku. (Zvolili jsme tento, v církvi běžný způsob, jednoznačného vyjádření, že se člověk připojuje a hlásí ke konkrétnímu společenství.)
5. Je přijat za člena sboru na základě rozhodnutí rady starších. [Mt 18:18; 1K 5:9-11]

B. Práva člena sboru:

1. Je-li starší 18-ti let, má právo se zúčastňovat rozhodování ve správních záležitostech sboru.
2. Vznášet veřejně námitky ohledně jakýchkoliv pochybností, týkajících se vyučování a vedení sboru, v případě, kdyby vzniklo podezření, že to není v souladu s učením Písma svatého. [2K 6:3; Sk 17:11; 1Tm 4:16; 2Tm 3:10; 2K 5:11]
3. Právo na odpověď v jakékoliv vnitrosborové záležitosti. Právo být informován o všech aktivitách sboru.
4. Nahlédnout do účetnictví sboru a vyžádat si veškeré informace o hospodaření s hmotnými prostředky sboru (včetně výše platu služebníků). [L 12:1-3; J 12:4-6]

C. Výsady člena sboru:

1. Hlásit se veřejně ke sboru Apoštolské církve v Kopřivnici. [Ef 2:19-22; Sk 5:13; Ko 1:1-2; Mt 10:32]
2. Mít ve sboru Apoštolské církve v Kopřivnici duchovní domov (rodinu, ochranu, oporu). [Ef 2:19-22; Sk 2:47; 1P 2:4-5]
3. Přijímat láskyplnou duchovní i praktickou péči (ve sboru, rodinách, i v odloučení: nemocnice, domov důchodců, apod.). [Ga 6:10; Ž 121; Jk 1:27; 1Tm 5:3; 1J 3:16-18]
4. Být povolán do služby ve sboru. [1P 4:10; Ř 12; 1K 12; 1K 14:26]
5. Být podporován ve vzdělávání a ve službě Bohu. [Žd 5:14-6:3; Ef 4:11-16; 2Tm 3:16-17]
6. Dobrovolně se finančně podílet na provozu, aktivitách a dobročinnosti sboru. [2K 9:7-11; L 21:1-4]
7. Účastnit se všech rodinných aktivit sboru (setkávání po domech, sborová dovolená, výlety, pikniky, ...)

D. Závazky člena sboru:

1. Žít morálním životem, udržovat si čisté svědomí podle měřítek Písma svatého, a být dobrým příkladem ve svém osobním, rodinném a občanském životě. [Ef 5:1-6:9; 1Te 4:11-12; Ř 13:1-7; 1Tm 1:5; 1P 3:10-17,21; Žd 13:18; 2Tm 1:3; 1Tm 3:9; 2K 1:12; 2P 2:1-2]
2. Usilovat o dobré svědectví našeho sboru a o jeho dobrou pověst ... (zbožným životem, pravidelnou účastí na shromážděních, podílením se na práci sboru) [Mt 5:13-16; 1P 1:15-16; F 4:8; Žd 10:25; 2K 8:21; 1P 2:11-17; J 13:34-35]
3. Usilovat o jednotu sboru ... (svou láskou vůči ostatním členům, odmítáním pomluv, přijímáním autorit, následováním vedení sboru) [J 17:20-23; F 2:1-4; 1P 3:8-9; Ž 133; Ga 5:14; Ř 13:10; Ko 3:8; Ef 4:29; Žd 13:17; 1Te 5:12-13]
4. Řešit případné konflikty mezi bratry biblickým způsobem (láska + pravda + pokora + komunikace). [Ef 4:25-27; J 13:34-35; Mt 7:2-5; Mt 18:11-17; Mk 11:25; Ef 4:29; 1P 4:8; Př 20:3; Mt 5:23-24; 1K 6:1-7; Jk 1:20]
5. Nezneužít společenství ke svému prospěchu, ale společně pracovat k naplňování potřeb druhých a k prospěchu celého sboru. A pamatovat na slova Pána Ježíše: „Požehnanější je dávat, než brát.“ [Sk 20:34-35; 1Tm 6:3-10; 2Te 3:6-15; 1Te 4:11-12; Ef 4:28; Jk 1:27; L 3:11; 2K 8:12-15; Př 24:30-34]

E. Ukončení členství:

1. Každý člen má právo ukončit své členství. V tomto případě bude bezodkladně ukončeno na základě písemné žádosti.
2. Členství zaniká tomu, kdo se bez vážných důvodů přestal účastnit sborového života, a v tomto stavu setrvává déle než jeden rok. [Žd 10:25]
3. Rada starších vyloučí ze sboru toho, kdo porušuje duchovní a mravní zásady Písma svatého (zhruba jsou vyjádřeny závazcích člena sboru – bod D) a nepřijímá napomenutí. [2P 2:20-22; Mt 18:15-17; Tt 3:10; 1K 5:11]
4. Ukončením členství nevzniká nárok na vrácení příspěvků a darů, které byly sboru dány. (Tento bod se netýká dříve smluvně ošetřených vztahů – např. půjček.) [2K 9:7]

Poprvé vydáno dne 12.4.2005 v Kopřivnici
1. revize dne 6.1.2010

Aktuální znění předneseno a schváleno na sborovém shromáždění dne 31.1.2010